

Encara avui, més de 50 anys després de ser oberta, l'Aresta Brucs de la Vespa, representa un bon repte gens menyspreable. Via de categoria, curta però intensa, no ens donarà treva fins al darrer metre. Si la volem escalar haurem de donar la talla i estar disposats a assumir l'exposició, sobretot al primer llarg, difícil de reforçar.

- Via: Aresta Brucs
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V+ (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 65 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Via equipada
- Material: 5 cintes exprés, una baga savinera, joc de tascons i tricams força útils
- Orientació: Sud
- Valoració: *****

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des d'aquí hem de prendre el camí en direcció nord que conduceix fins a l'Agulla de l'Arbret. Un cop passat l'Esquelet prendrem la següent canal a mà esquerra. La Vespa és la primera paret que trobem. La via s'inicia al vell mig del vessant sud, parabolt visible uns 10 metres del terra.

[Aproximació a la via amb Google-Maps](#)

L1(V+)

La via s'inicia al vessant sud de l'agulla. Si ens hi fixem veurem una expansió. Els primers metres, a l'obaga, són aquells tant típics de moltes Agulles montserratines, d'aspecte molsós i humit, que et fan anar més alerta si cap. Per protegir-nos abans d'arribar a la primera assegurança hem aprofitat una alzina que queda a l'esquerra. Un cop encintat el parabolt hem d'escalar en lleugera tendència a la dreta, sobre presa més aviat petita, treballant la finura i els bessons. Trobarem un parell d'expansions abans d'arribar a la primera reunió, que es fa sota la berruga característica. La dificultat de la tirada és mantinguda en V amb algun tram aïllat més difícil, tot just després del primer bolt o abans d'entrar a la reunió. Val a dir que aquest primer llarg és exposat i de mal protegir, tot i que amb una mica d'instint i traça podrem col·locar un parell de tricams prou ferms. 35 metres i 3 parabolts.

L2(V)

Sortim de la reunió cap a l'esquerra resseguint la fissura fins arribar a una primera expansió. Flanquegem un parell de metres i arribem a una fissura vertical (fàcil de protegir amb tascons petits) al final de la qual hi ha emplaçat un clau. Deixem la fissura enrere i seguim per terreny vertical fins una savina i entrem a un diedre fàcil on trobarem un altre parabolt. Trobarem una savina que ens barra el pas, sortim per la dreta

per de seguida continuar cap a l'esquerra i per terreny fàcil fins a la reunió cimera. 30 metres, 2 parabolts i un clau.

Descens:

Ràpel per vessant oest fins la canal entre la Vespa i el Pingüí.

El que més m'ha agradat:

- Itinerari de prestigi i rigorós, d'escalada obligada i exposada.
- Un cop escalada tens la sensació d'haver escalat una senyora via.